

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd, zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet.
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. P.J.M. Drion, mr. H.J. de Groot, mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius en H. Uhlenbroek.

Geheimhoudingsplicht uitsluitend tussen advocaat en cliënt

Hof van Discipline 's-Gravenhage 28 januari 2008, nr. 4838

(mrs. Griensven, De Groot-van Dijken, Thunnissen, De Kok, De Groot)

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch 12 februari 2007

(mrs. Houterman, Theunissen, Ten Brummelhuis, Peeters en Henselmans)

De advocaat heeft in beginsel geen geheimhoudingsplicht met betrekking tot informatie van of over derden.

- Art. 46 Advocatenwet (3 Wat een behoorlijk advocaat betaamt tegen over de wederpartij; 3.4 Jegens wederpartij in acht te nemen zorg)

Feiten

Mr. X is opgetreden als advocaat van de ex-echtgenoot (hierna te noemen: de man) van klager in de tussen klager en de man gevoerde echtscheidingsprocedure. Klager (de vrouw) wilde haar adres niet bekendmaken aan de man. In een tussen klager en de man gevoerd kort geding over de omgangsregeling op 14 december 2005 is over het al dan niet bekend maken door klager van haar adres gesproken en heeft de voorzieningenrechter partijen medegedeeld van oordeel te zijn dat de man er recht op heeft te weten waar de kinderen wonen.

Bij fax van 15 december 2005 heeft mr. X als advocaat van de man aan de advocaat van klager (de vrouw) medegedeeld: 'Ik geef u hierbij nog een laatste maal om het adres aan mij door te geven. Mocht ik uiterlijk maandag 19 december a.s. 12.00

uur geen bericht van u hebben ontvangen dan zal ik andere maatregelen moeten treffen.'

Begin 2006 is mr. X in een andere zaak bekend geworden met het adres van klager. In die zaak trad mr. X op als advocaat van de ex-echtgenote van de nieuwe partner van klager. Mr. X heeft het adres vervolgens doorgegeven aan de man.

Klacht en dekenbezwaar

Mr. X heeft zijn geheimhoudingsplicht geschonden door het adres van klager door te geven aan de cliënt van mr. X, de ex-echtgenoot van klager, welk adres mr. X te weten is gekomen in de hoedanigheid van advocaat van de ex-echtgenote van de nieuwe partner van klager in de tussen deze beiden gevoerde alimentatieprocedure. Mr. X wist dat klager om privacyredenen en uit angst voor de man een geheim adres had.

Overwegingen raad

Klager stelt dat mr. X zijn geheimhoudingsplicht heeft geschonden door het adres van klager, welk adres een geheim adres was, doch dat mr. X te weten was gekomen uit een dossier van een andere cliënt van mr. X, door te geven aan een cliënt van mr. X, de ex-echtgenoot van klager.

De raad overweegt dat de geheimhoudingsverplichting geldt als een fundamenteel beginsel dat de advocaat in de uitoefening van zijn beroep in acht behoort te nemen en waarop cliënten met het oog op de juiste behartiging van hun belangen onvoorwaardelijk moeten kunnen vertrouwen. Dit beginsel geldt, gelet op de bijzondere relatie tussen advocaat en zijn cliënt, echter uitsluitend tussen de advocaat en zijn cliënt.

De advocaat heeft geen geheimhoudingsplicht met betrekking tot informatie van of over derden. Mr. X had in de andere zaak een geheimhoudingsplicht ten opzichte van diens cliënt en niet ten opzichte van klager.

Het stond mr. X derhalve vrij om het adres van klager, dat mr. X in die andere zaak bekend was geworden, aan de cliënt van mr. X door te geven.

De raad kan zich voorstellen dat, zoals door mr. X ter zitting naar voren

is gebracht, een advocaat, wanneer deze bekend is met de omstandigheid dat er sprake is van – ook bij de gemeente als zodanig bekendstaand – geheim adres, met bekendmaking hiervan de nodige voorzichtigheid betracht.

In dezen is van het geheime karakter van het adres van klager niet gebleken.

Op grond van het vorenstaande is de raad van oordeel dat mr. X niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld en zal de klacht mitsdien als ongegrond worden afgewezen.

Beslissing raad

Wijst de klacht als ongegrond af.

Overwegingen hof

Het hof stelt voorop dat de geheimhoudingsplicht een fundamentele verplichting is bij de uitoefening van het beroep van advocaat. Cliënten moeten met het oog op de juiste behartiging van hun belangen kunnen vertrouwen op de nakoming van deze verplichting door de advocaat. De geheimhoudingsplicht geldt uitsluitend tussen de advocaat en zijn cliënt. Mededelingen van derden dient de advocaat te verzwijgen tegenover zijn cliënt als de advocaat tegenover die derde een geheimhoudingsplicht heeft.

Mr. X had in de zaak, waarin hij met het adres van klager bekend is geworden, een geheimhoudingsplicht jegens de cliënte van mr. X in die zaak. Ter zitting van het hof is voldoende aannemelijk geworden dat mr. X met deze cliënt heeft gesproken over het voornemen van mr. X het adres door te geven aan de man en dat deze cliënt daartegen geen bezwaar heeft geuit. Mr. X heeft derhalve niet in strijd met de geheimhoudingsplicht jegens de cliënt gehandeld.

De grieven van de deken, die ervan uitgaan dat mr. X jegens de cliënt van mr. X de geheimhoudingsplicht heeft geschonden, moeten daarom falen. Jegens klager had mr. X geen geheimhoudingsplicht.

Dit laat onverlet dat mr. X rekening moest houden met de hem bekende omstandigheid dat klager er bezwaar tegen had dat haar adres aan de man bekend werd. Onder de omstandigheden behoort de advocaat immers ook tegenover

de wederpartij een zekere mate van zorg in acht te nemen.

De grief van de deken, waarin wordt gesteld dat de raad ten onrechte deze zorg tegenover de wederpartij niet in de beoordeling heeft betrokken, slaagt.

Klager wilde met name voorkomen dat de man op het woonadres van klager zou verschijnen vanwege de onrust die dat voor de kinderen met zich zou brengen.

Mr. X heeft in dat geval de belangen van de cliënt van mr. X bij bekendmaking van het adres van de kinderen (de man had als medegezaghebbende ouder recht op het adres waar zijn kinderen woonden en wilde zijn kinderen in voorkomende situaties kunnen bereiken) laten prevaleren boven de belangen van klager bij het geheimhouden van dit adres.

Bij het maken van zo'n belangenafweging komt de advocaat een zekere beleidsvrijheid toe. Onder de voorliggende omstandigheden kan niet worden gezegd dat mr. X de grenzen van deze beleidsvrijheid heeft overschreden.

Daarbij is relevant dat in een kort geding tussen partijen aan de orde was geweest dat klager bezwaren had tegen het afgeven van haar adres aan de man en dat de rechter ondanks deze bezwaren had gezegd dat de man er recht op had te weten waar de kinderen wonen.

Voorts is niet gebleken dat mr. X ervan op de hoogte was dat klager de gemeente van de woonplaats van klager verzocht had de persoonsgegevens van klager geheim te houden. Onder deze omstandigheden acht het hof het door mr. X genomen besluit niet tuchtrechtelijk verwijtbaar.

Nu mr. X de geheimhoudingsplicht niet heeft geschonden en naar het oordeel van het hof een niet tuchtrechtelijk verwijtbare belangenafweging heeft gemaakt, moet ook de grief van de deken, die ziet op het vertrouwelijke karakter van adresgegevens, falen.

Dat geldt op gelijke gronden evenzeer voor de grieven van klager, die gebaseerd zijn op de stelling dat het adres van klager geheim was en om die reden niet mocht worden doorgegeven.

Hoewel de eerste grief van de deken gegrond is, leidt dit niet tot vernietiging

van de beslissing van de raad. De klacht is ongegrond.

Beslissing hof

Bekrachtigt de beslissing van de raad.

Misleiding faillissements- curator

Hof van Discipline 1 februari 2008, nr. 4955
(mrs. Zwitser-Schouten, De Ruuk, Gründemann,
Homveld en Den Hartog Jager)

Raad van Discipline Arnhem 25 juni 2007
(mrs. De Vries, Bige, Breuning ten Cate, Maissan en
Wilmink)

Door faillissementscurator te misleiden, handelt advocaat in strijd met wat een behoorlijk advocaat betaamt.

- Art. 46 Advocatenwet (2 Wat een behoorlijk advocaat betaamt; 2.1 Wat in het algemeen niet betaamt; 2.2 Bezwaren van de deken)

Feiten

De rechtspersoon P huurde aanvankelijk naast elkaar gelegen bedrijfspanden, die zij later kocht. De bodem onder de panden bleek ernstig verontreinigd. Gedeputeerde Staten hebben eind 1997 een beschikking genomen omtrent de verontreiniging en urgentie van de sanering.

In mei 1998 is er tussen P en een daaraan gelieerde rechtspersoon C enerzijds en de betreffende provincie anderzijds een afspraak gemaakt ten aanzien van de bodemverontreiniging; genoemde rechtspersonen zouden tegen betaling van f 300.000 gevrijwaard blijven van claims van het bevoegd gezag ter zake van de sanering van de grond. De rechten en plichten uit die overeenkomst zijn later overgedragen aan de betreffende gemeente.

In september 2002 zijn genoemde rechtspersonen alsmede de holding (H) van die rechtspersonen failliet verklaard.

Kort nadien heeft een andere rechtspersoon (K) de door P gedreven onderneming uit de boedel overgenomen en de bedrijfspanden van de curator gehuurd. De vennoten c.q. aandeelhouders van de rechtspersoon K waren de (indirecte) aandeelhouders van de inmiddels failliete rechtspersonen P, C en H.

Mr. X is bij die overname en bij die huur adviserend opgetreden ten behoeve van K en is in maart 2003, toen de huurovereenkomst afliep, met de curator gaan onderhandelen over een duurzame huurovereenkomst dan wel aankoop van de bedrijfspanden. Kort daarvoor had de gemeente aan de curator de stand van zaken met betrekking tot de noodzakelijke sanering van grond en water uiteengezet en bericht dat de afspraak met de provincie uit 29 mei 1998 omtrent de kosten van bodemsanering niet automatisch over zou gaan naar de eventuele kopers van de betrokken bedrijfspanden.

Bij brief van 16 april 2003 heeft mr. X namens zijn cliënt een bod gedaan van € 200.000 en dat bod aan de hand van verschillende documenten toegelicht, waaronder een brief van de gemeente van 8 april 2003 aan de cliënt van mr. X, in welke brief de opmerking is te lezen dat de in 1998 met de provincie gemaakte afspraak door het faillissement is overgegaan op de curator, maar niet automatisch overgaat naar eventuele nieuwe eigenaren van de bedrijfspanden.

De curator is op het bod ingegaan en heeft de bedrijfspanden voor € 220.000 verkocht aan een aan de cliënt van mr. X gelieerde rechtspersoon; de bedrijfspanden zijn op 28 mei 2003 aan die rechtspersoon geleverd.

In januari 2005 heeft de curator aan mr. X verzocht om toezending van een andere brief van de gemeente van 8 april 2003, welke brief in het dossier van de curator ontbrak.

Daarop zond het kantoor van mr. X een brief van de gemeente, eveneens van 8 april 2003, doch met een ander ken-

merk en van welke brief de inhoud niet overeenkomt met de door mr. X in zijn brief van 16 april 2003 aan de curator besproken brief.

In de tot dan toe aan de curator onbekende brief schrijft de gemeente aan P: 'Wij kunnen u melden dat wij een soortgelijke afspraak [als die van destijds uit 1998, raad] met u en uw medefinancier als toekomstige eigenaren, willen maken omdat wij uw hulp aan het bedrijf en de daaruit voortvloeiende impuls aan werkgelegenheid in de gemeente waarderen [...] deze afspraak houdt in dat de nieuwe eigenaar zich verplicht tot betaling van de kosten die samenhangen met de sanering [...] destijds zijn de kosten geraamd op circa f 300.000 en de betaling zou voor 1 juli 2003 plaatsvinden omdat vlak daarna gestart zou worden met de feitelijke sanering. De sanering heeft echter vertraging opgelopen en zal vermoedelijk niet eerder dan begin 2005 van start gaan. Een halfjaar voor de vermoedelijke startdatum zal contact met u worden opgenomen over de (eventuele gespreide) betaling van de bijdrage. Vanaf het moment waarop de betaling heeft plaatsgevonden bent u en uw medefinancier, als toekomstige eigenaren van de percelen gevrijwaard van juridische acties (kostenverhaal/bevel) als bedoeld in de Wet bodembescherming.'

Woensdag 8 juni 2005 heeft een doorzoeking van de kamer van mr. X op diens kantoor plaatsgevonden. Beide brieven van de gemeente van 8 april 2003 zijn in het dossier van mr. X aange troffen. Mede naar aanleiding daarvan is het Openbaar Ministerie tot strafvervolg ing van mr. X overgegaan.

Bij vonnis van 13 februari 2006 heeft de rechtbank mr. X ter zake van het mede plegen van oplichting veroordeeld tot een voorwaardelijke werkstraf van 180 uur.

Mr. X is van dit vonnis in hoger beroep gekomen. Op dit hoger beroep is nog niet beslist.

Dekenbezwaar

Mr. X, optredend voor een aantal rechtspersonen die failliet waren verklaard, en optredend voor hun bestuurders, heeft de curator misleidende informatie

verschafft, waardoor de curator op het verkeerde been is gezet met als gevolg dat bedrijfspanden van de failliete rechtspersonen ver onder de prijs zijn verkocht.

Overwegingen raad

De beide brieven van de gemeente van 8 april 2003 hebben een tegenovergestelde strekking. De ene brief heeft de strekking dat de destijds tussen de toen nog niet failliete rechtspersonen en de provincie overeengekomen verdeling van de kosten van de sanering van de bodem de curator en de gemeente bindt en dat die afspraak niet automatisch overgaat naar eventuele nieuwe eigenaren. De andere brief heeft de strekking vast te leggen dat de destijds gemaakte afspraak zal overgaan op de nieuwe eigenaren.

Mr. X beschikte over beide brieven van de gemeente van 8 april 2003 toen hij zijn brief van 16 april 2003 aan de curator verzond. Het stond hem toen als behoorlijk behandelend advocaat niet vrij ervoor te kiezen alleen de ene brief toe te zenden en bovendien in zijn brief op te merken dat de destijds gemaakte afspraak alleen voor de curator gold.

De ene brief had immers een wezenlijk andere inhoud dan de andere brief: in die andere brief gaf de gemeente immers aan de afspraak ook met de nieuwe eigenaren te willen maken. Aan mr. X kan worden toegegeven dat de ene brief geen antwoord op alle vragen gaf, maar daarin kan op zijn minst een aanbod tot een – vrijwel – gelijklopende afspraak over saneringskosten als die met de provincie uit 1998 worden gelezen. De kern van de afspraak uit 1998 was dat de toenmalige belanghebbenden niet alle saneringskosten hoefden te dragen. Eenzelfde aanbod viel te lezen in de andere brief.

Die informatie had mr. X bij het doen van het bod namens zijn cliënt niet aan de curator mogen onthouden omdat dit aanbod, naar mr. X moest begrijpen, van wezenlijke invloed was op de waarde van het perceel en meer behelst dan een uitnodiging tot onderhandelen.

Door de brief achter te houden en bovendien nog te vermelden dat de afspraak alleen gold ten opzichte van de

curator, heeft hij de curator misleid. Dat is in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt. Of nu wel of niet daadwerkelijk een afspraak tussen de gemeente en de cliënt van mr. X, inhoudende een soortgelijke afspraak als die van destijds tussen de provincie en de failliete rechtspersonen, tot stand is gekomen, is voor beoordeling van de handelwijze van mr. X verder niet van belang.

Verder heeft de raad uit de stukken niet kunnen opmaken dat de afspraak tussen de failliete rechtspersonen en de provincie uit 1998 op een beperkter gedeelte van het perceel zag dan de afspraak zoals verwoord in de andere brief.

Bovendien zou dat niets aan het verwijt veranderen dat mr. X de curator heeft misleid over de bereidheid van de gemeente de afspraak uit 1998 ook met de nieuwe eigenaren aan te gaan. De raad is dan ook van oordeel dat het bezwaar gegrond is. Gelet op de ernst van de feiten is de maatregel van schorsing in de uitoefening van de praktijk een passende maatregel.

Gelet echter op de gevolgen die de strafvervolg ing ter zake van de hem verweten handelwijze reeds in het persoonlijk leven van mr. X teweeg heeft gebracht, volstaat de raad met oplegging van de hierna te noemen maatregel.

Beslissing raad

Het dekenbezwaar is gegrond: mr. X wordt ter zake de maatregel van schorsing in de uitoefening van de praktijk opgelegd voor de duur van vier weken, met de bepaling dat deze maatregel niet zal worden ten uitvoer gelegd tenzij de Raad van de Discipline later anders mocht bepalen op grond dat de betrokken advocaat zich vóór het einde van een proeftijd van twee jaar aan een in art. 46 Advocatenwet bedoelde gedraging heeft schuldig gemaakt.

Overwegingen hof

De brief van mr. X aan de curator van 16 april 2003 verwijst onmiskenbaar naar de ene brief van 8 april 2003 van de gemeente, die blijkens de brief van mr. X aan de curator 'in afschrift ingesloten' zou zijn. Bovendien citeert mr. X uit

deze brief. De geciteerde passage komt alleen in de ene brief voor en is niet te lezen in de andere brief.

Of de brief destijds al dan niet door de curator is ontvangen, is thans niet met zekerheid vast te stellen en is ook niet doorslaggevend waar vaststaat dat mr. X, die op 16 april 2003 ook de andere brief kende, klaarblijkelijk de bedoeling had wel de ene brief onder de aandacht van de curator te brengen en te zwijgen over (de inhoud van) de andere brief.

Verder miskent mr. X dat het bij het bezwaar van de deken niet gaat om het contractenrecht, waaraan in de onderhavige zaak terecht voorbij is gegaan, maar om de vraag of sprake is van enig handelen of nalaten van mr. X dat een behoorlijk advocaat niet betaamt.

De ene en de andere brief vertonen relevante verschillen. Waar in de ene brief gesteld wordt dat de in het verleden gemaakte afspraak niet automatisch overgaat naar eventuele nieuwe eigenaren van de bedrijfspanden (hetgeen mr. X sterk benadrukte in zijn brief aan de curator van 8 april 2003), wordt in de andere brief aangegeven dat de gemeente wel bereid is de bedoelde afspraak te laten overgaan naar de cliënten van mr. X als nieuwe eigenaren.

Door uitsluitend de inhoud van de ene brief aan de curator voor te houden en te zwijgen over het hem bekende feit dat de gemeente bereid was mee te werken aan en overgang van de afspraak naar de cliënten voor wie mr. X zijn brief aan de curator schreef, kan niet anders worden geconstateerd dan dat mr. X beoogde de curator op het verkeerde been te zetten door hem een ander beeld van de werkelijkheid bij de verkoop van de onroerende zaken te geven dan, naar mr. X wist, het geval was.

De raad heeft terecht overwogen dat het mr. X als behoorlijk handelend advocaat niet vrij stond ervoor te kiezen alleen de ene brief toe te zenden en bovendien in zijn brief op te merken dat de destijds gemaakte afspraak alleen voor de curator gold.

In dit verband verwijst het hof ook naar de overweging in zijn beslissing van 26 november 2006, nr. 4854, dat 'een advocaat die niet in redelijkheid tracht misverstand, onzekerheid of geschil te

voorkomen, reeds daarmee niet handelt zoals een behoorlijk advocaat betaamt'.

Voor zover mr. X zich beroept op een door hem te respecteren geheimhoudingsplicht, dient te gelden, dat hij die in acht had kunnen nemen door in zijn brief aan de curator ook over (de inhoud van) de ene brief te zwijgen.

Uit de beslissing van de raad kan niet worden afgeleid dat de raad mr. X tuchtrechtelijk 'op zijn mening' en niet op zijn handelen heeft beoordeeld.

Het hof verenigt zich met de maatregel die de raad heeft opgelegd en de daarvoor door de raad gegeven motivering.

Beslissing hof

Bekrachtigt de beslissing van de raad.

.....

Vrijheid van handelen tegenover wederpartij

Hof van Discipline 8 februari 2008, nr. 4943

(mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, De Groot-Van Dijken, Minderhout, Boumans en Creutzberg)

Raad van Discipline Arnhem 11 juni 2007

(mrs. Vergunst, Breuning ten Cate, Van Halder, Harenberg en Verster)

Vrijheid van handelen van een advocaat tegenover wederpartij.

- Art. 46 Advocatenwet (3.3.2 Dreigementen)
- Gedragsregel 1

Feiten

Mr. X is opgetreden als advocaat van de voormalig werkgever van klager in een geschil over de uitleg van een non-concurrentiebeding na beëindiging van de arbeidsovereenkomst tussen klager en de cliënt van mr. X per 20 december 2004. Dit geschil tussen klager en de cliënt van mr. X resulteerde uiteindelijk in een procedure voor de rechtbank. In die procedure heeft mr. X namens zijn cliënt in de inleidende dagvaarding gesteld dat klager voorafgaand aan de indiensttreding bij zijn cliënt in zakelijk

opzicht in de problemen was geraakt nadat hij te maken had gehad met een strafrechtelijke vervolging. In de daarop volgende conclusie van antwoord heeft klager ontkend dat zijn eenmanszaak als gevolg van zijn strafrechtelijke vervolging in de problemen was gekomen.

Teneinde deze ontkenning van klager te ontcrachten, heeft mr. X namens zijn cliënt bij conclusie van repliek een internetbericht van de *Twentsche Courant Tubantia* overgelegd. In die conclusie heeft hij gesteld dat uit dat bericht blijkt dat in de strafzaak tegen klager een halfjaar onvoorwaardelijke gevangenisstraf was geëist alsmede een halfjaar voorwaardelijk en een taakstraf van 240 uur voor ontucht met kinderen, dat als gevolg van deze kwestie klager begin 2004 enkele maanden in voorlopige hechtenis heeft gezeten hetgeen ertoe leidde dat zijn eenmanszaak in ernstige problemen kwam en hij genoodzaakt was bij de cliënt van mr. X in dienst te treden, en dat de cliënt deze kwestie niet wenst te gebruiken om klager onnodig te kwetsen, maar om de omstandigheden te schetsen waaronder hij klager heeft gesteund door hem in dienst te nemen en hem in de gelegenheid te stellen zijn taakstraf te verrichten. Vaststaat dat klager bij vonnis van 4 mei 2004 van de meervoudige strafkamer van de rechtbank is veroordeeld ter zake van vorenbedoeld zedendelict.

Klacht

De klacht houdt het volgende in: klager verwijt mr. X dat hij in een gerechtelijke procedure namens zijn cliënt een krantenbericht in het geding heeft gebracht waaruit blijkt dat klager in 2004 strafrechtelijk is vervolgd ter zake van een zedendelict.

Overwegingen van de raad

De klacht heeft betrekking op het optreden van mr. X als advocaat van klagers tegenpartij. Naar vaste rechtspraak van het Hof van Discipline staat bij de beoordeling van een klacht over het optreden van een advocaat van de tegenpartij van de klager voorop, dat die advocaat een grote mate van vrijheid toekomt om de belangen van zijn cliënt te behartigen op de wijze, die hem – in

overleg met zijn cliënt – passend voorkomt. Bedoelde vrijheid is echter niet absoluut, doch vindt haar beperking onder meer hierin dat de advocaat zich niet onnodig grievend mag uitlaten over de tegenpartij van zijn cliënt. Mr. X stelt zich op het standpunt dat hij het strafrechtelijk verleden van klager in het belang van zijn cliënt aan de orde heeft moeten stellen om de houding van klager te schetsen en de omstandigheden waaronder klager bij de werkgever in dienst is getreden. Voor de beoordeling van het geschil tussen de werkgever en klager kunnen deze omstandigheden van belang zijn. Daarom heeft mr. X mogen verwijzen naar het strafrechtelijk verleden van klager. Mr. X heeft echter niet volstaan met de mededeling dat klager strafrechtelijk is veroordeeld. Hij heeft ook medegedeeld waarvoor klager is veroordeeld. Het geschil spitst zich in de onderhavige klachtzaak toe tot de vraag of het bedrijf van klager destijds in problemen is gekomen door de strafrechtelijke veroordeling van klager. Voor de beoordeling van dit geschilpunt was de aard van het delict waarvoor klager is veroordeeld niet relevant. Daarom had mr. X dit niet mogen meedelen en had hij zich terughoudender op moeten stellen. Door mee te delen waarvoor klager is veroordeeld, heeft mr. X zich onnodig grievend jegens klager uitgelaten. Daarom is de klacht gegrond.

Beslissing van de raad

De klacht is gegrond. Aan mr. X wordt de maatregel van een enkele waarschuwing opgelegd.

Overwegingen van het hof

Mr. X werpt als grief tegen de beslissing van de raad op dat de raad ten onrechte heeft geoordeeld dat het vermelden van de aard van het delict waarvoor klager was veroordeeld niet relevant was voor de beoordeling van het geschil tussen partijen en dat mr. X zich in dat opzicht terughoudender had moeten opstellen. Mr. X meent dat de in het geding gebrachte informatie wel degelijk van belang was, omdat aannemelijk diende te worden gemaakt dat klager juist door de aard van het strafrechtelijk verleden in ernstige – financiële – problemen was geraakt. De klacht is gericht tegen mr. X in zijn hoedanigheid van advocaat van de tegenpartij van klager. Het hof stelt evenals de raad voorop dat aan de advocaat een grote mate van vrijheid toekomt om de belangen van zijn cliënt te behartigen op een wijze die hem passend en noodzakelijk voorkomt, en dat deze vrijheid niet ten gunste van de wederpartij mag worden beperkt, tenzij daarbij de belangen van de wederpartij nodeloos en op ontoelaatbare wijze worden geschaad. In dit geval gaat het om de vraag of mr. X, door in een civiele procedure een krantenartikel over de strafzaak van klager over te leggen, de grenzen van de hem toekomende vrijheid van handelen heeft overschreden. Als achterliggende reden voor de vermelding van de strafzaak van klager in de processtukken heeft mr. X aangevoerd dat hij aan de rechtbank duidelijk heeft willen maken dat zijn cliënt klager in een voor klager zeer moeilijke en belastende periode steeds heeft opgevangen. Aanvankelijk

volstond daartoe het enkel noemen van de strafrechtelijke vervolging van klager, maar na betwisting door klager hebben mr. X en zijn cliënt het van belang geacht die strafzaak nader toe te lichten door aan de hand van het internetbericht uit de *Twentsche Courant Tubantia* ook de aard van het delict te preciseren. Het hof onderkent dat de confrontatie met zijn strafzaak in de civiele procedure klager hoogst onaangenaam en pijnlijk zal hebben getroffen. Echter, anders dan de raad, is het hof van oordeel dat mr. X tuchtrechtelijk niet ontoelaatbaar heeft gehandeld. Na klagers ontkenning bij conclusie van antwoord, kon mr. X het redelijkerwijs in belang van zijn cliënt achten bij conclusie van repliek nader in te gaan op de in de inleidende dagvaarding opgenomen vermelding van de strafrechtelijke vervolging en daarvan een bewijsstuk in het geding te brengen. Het ging daarbij om een krantenpublicatie en de daarin vermelde gegevens waren dus al eerder in de openbaarheid gebracht. Door dit krantenbericht in de tegen klager gevoerde civiele procedure over te leggen, heeft mr. X de grenzen van de hem toekomende beleidsvrijheid niet overschreden. De slotsom is derhalve dat de grief van mr. X slaagt. De beslissing van de raad zal worden vernietigd en de klacht zal alsnog ongegrond worden verklaard.

Beslissing van het hof

Vernietigt de beslissing van de raad en opnieuw rechtdoende verklaart de klacht van klager jegens mr. X ongegrond.

.....
 (advertenties)

kleermakerij sinds 1937

Bernard Poelman

o.a. leverancier van toga's aan het Internationaal Gerechtshof der Verenigde Naties

Superieure toga's

- op uw maat gemaakt
- leverbaar in wol/terlenka (lichtgewicht) of in zuiver wol (ultra-lichtgewicht)
- voldoende beffen in voorraad
- eventueel levering binnen enkele dagen mogelijk

Lange Poten 19
 2511 CM 's-Gravenhage
 telefoon: (070) 346 17 42
 fax: (070) 362 11 70
 E-mail: info@bernard-poelman.nl
 www.bernard-poelman.nl

